

Πρός
Τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων
κ. κ. Διόδωρον Α΄.
Ἐνταῦθα

Ἱερουσαλήμ
8 Ἰουλίου 1989

Μακαριώτατε

Μέ τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ ἐπανέρχομαι εἰς τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖο ἔχει δημιουργηθεῖ τελευταία γύρω ἀπὸ τὸ ἄτομό μου καὶ τὴν διακονία μου εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Εἰς τὶς προηγούμενες ἐπιστολές μου ἔκανα, περιληπτικῶς, ὀρισμένες αἰχμές, ὅσον ἀφορᾷ μερικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει τὸ Πατριαρχεῖο μας. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πολλὰ προβλήματα πού θὰ μπορούσα νὰ ἀναφέρω. Προσπάθησα νὰ σᾶς δώσω νὰ καταλάβετε, μέχρι τώρα, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ καταλαβαίνετε, ἀλλὰ δὲν θέλετε νὰ τὸ ὁμολογήσετε, ὅτι τὸ πρόβλημά μας δὲν εἶναι πιά τὸ Ἴρμπετ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης Νικηφόρος, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ γενικὴ κατάσταση στὸ Πατριαρχεῖο. Φαίνεται ὅμως ὅτι, καὶ μετὰ ἀπὸ ὅτι σᾶς ἔγραψα μέχρι τώρα, ἐσεῖς συνεχίζετε νὰ νομίζετε ὅτι ἡ φασαρία πού κάνει ὁ Ἅγιος Κωνσταντίνης, εἶναι μπόρα καὶ θὰ περάση.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶναι μπόρα. Μέσα σέ μπόρα καὶ σέ θύελλα μεγάλη βρίσκεται ἀπὸ ἐτῶν τὸ σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Κλυδωνίζεται καὶ κινδυνεύει νὰ βυθιστῇ ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης καὶ ἡ διαμαρτυρία μου εἶναι τὸ σῆμα κινδύνου πρὸς ὅλους τοὺς Ἀγιοταφίτες, ἀπὸ τὸν πρῶτο μέχρι καὶ τὸν τελευταῖο, γιὰ τὴν διάσωση τοῦ Πατριαρχείου μας, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά.

Τὸ Πατριαρχεῖο μας βρίσκεται ὑπὸ διάλυση. Χάος ἐπικρατεῖ σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς τοῦ Πατριαρχείου. Δὲν εἶναι δυνατόν λοιπόν, νὰ συνεχίσουμε ἔτσι. Δὲν μπορείτε δηλαδὴ νὰ διοικεῖτε τὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὸ ἔτσι θέλω μόνος σας, ἢ ἔστω καὶ καὶ μὲ τὴν βοήθεια δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι, ὅπως κι' ἐσεῖς, εἶναι ἀνεύθυνοι. Δὲν μπορείτε νὰ εἴσθε ἀνεύθυνος, ὅσο καλὸς κι' ἂν εἴσθε. Πρέπει ναί εἴσθε ὑπόλογος σέ κάποιον. Βεβαίως εἴσθε ὑπόλογος, ὅπως καὶ κάθε ἄνθρωπος, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀλλὰ αὐτὸ εἰς τὴν ἄλλη ζωὴ. Ἐδῶ εἴσθε ὑπόλογος στὴν Ἀδελφότητα καὶ εἰς τὸ ὄργανο τὸ ὁποῖο τὴν ἀντιπροσωπεύει. Ἄλλο τώρα ἂν τὸ Συνοδικὸ μας σύστημα ἐξασθένησε καὶ στὴν οὐσία εἴσθε ἀνεύθυνος καὶ ἀσύδοτος. Δυστυχῶς, τὰ θεμέλια αὐτῆς τῆς κατάστασης τὰ ἔβαλαν οἱ προκάτοχοί σας, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ συνεχίσουμε

ἔτσι, εἰς βάρος τοῦ συμφέροντος τῆς Ἀδελφότητος. Πρέπει νά ἀναδιοργανωθοῦμε σάν Πατριαρχεῖο καί νά βάλουμε τά θεμέλια γιά ἕνα καλύτερο μέλλον γιά τήν Ἐκκλησία μας, καί κατ' ἐπέκταση νά γίνουμε τὸ παράδειγμα καί γιά τίς ἄλλες Ἐκκλησίες, ὅπως ἐπανειλημμένως τονίσατε στό παρελθόν.

Βεβαίως, εἶναι δύσκολο καί ὄχι εὐχάριστο γιά σᾶς νά ἀλλάξετε συνήθειες καί τρόπο ζωῆς, ἂν καί ἐγὼ πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι ἡ ζωή σας, ἐκτός ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἀνεση, δέν εἶναι καθόλου εὐτυχισμένη. Ὅσο δύσκολο ὅμως κί' ἂν εἶναι νά ἀλλάξετε, εἶναι ἀπαραίτητο. Δέν γίνεται ἀλλοιῶς.

Σᾶς καλῶ λοιπόν, σάν συνεπίσκοπός σας στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μέ ὅλη τὴν ἀγάπη μου γιά σᾶς, ὅπως καί γιά κάθε Ἀγιοταφιτὴ Ἀδελφὸ, ἐν ὀνόματι τῆς Πίστεώς μας, ἐν ὀνόματι, τοῦ Ἔθνους μας, ἐν ὀνόματι τῆς Ἀδελφότητός μας καί ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας μας, νά δώστε τὰ χέρια καί μαζί μέ τὴν Ἁγία Σύνοδο νά κοιτάξουμε μέ ποῖο τρόπο θά μπορέσουμε νά ἐπιλύσουμε τὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουμε σάν Ἀδελφότης.

Μακαριώτατε, δέν ξέρω πῶς ἀλλοιῶς νά σᾶς μιλήσω γιά τὰ ὅσα σᾶς γράφω παραπάνω. Ἐλπίζω νά μέ καταλαβαίνετε. Ἐὰν παρ' ἐλπίδα δέν θελήσετε νά μέ καταλάβετε, τότε νίπτω τὰς χεῖρας μου γιά ὅτι ἤθελε συμβεῖ εἰς τὸ μέλλον.

Μέ εἰλικρινῆ ἐν Χριστῷ ἀγάπη

+ ὁ Κωνσταντῖνος Μητροφύλλης